

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

6. Vtrum isti 70. anni à transmigratione lechoniæ profluant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

5. Nabuchodonosor dicitur pārens Baltassaris lato nōmīnis significatu, quo comprehenditur quilibet p̄genitor: qua notione Abraham dicitur pā-
ter iudeorum, quos Christus alloquebatur Ioan. 8, vers. 53. & 56. Dauid pāter denoſor
dicitur pāris Bal-
tassaris.
Nabucodonosor
denoſor
quos an-

5. Nabuchodonosor 44. annos regni non impleuit, eius parenti 21. anni
nōbūnūt, ad quos si triennium Baltassaris accesserit, collectus numerus ad
20. noa perueniet. Vbi vero sunt anni Eulmerodach: Denique Ieremias illo
anno 13. Iosī, spiritu Prophetico vidi de potentia Chaldaeorum, ea quae sub
Nabuchodonosore post aliquos annos erant futura. Auctoritas Africani, S.
Hieronymi, & Theodoreti, (qui suam hac de resententiam Dan. 9. clare expli-
cit) quoad Chronologiam fauent ijs, qui ab anno 4. Iosākim, usque ad 22. Cy-
r. sepraginta ponunt.

7. Hic aduertendū 1. Annūt primū Cyri responderē, partim anno
primo, partim secundo Olymp. 55. sicut pars Consulatus Capitonis & Risi ad
annūt 13. Neronis, pars ad 14. extendit, iuxta suppurationem generalem,
quam reūt in Synopsi, cap. 18. Aduertendū 2. triplicem annorum septuage-
nam à pūcis auctōribus proferri: primā à 13. anno Iosī usque ad Olymp. 55.
Secundā ab anno 4. Iosākim, usque ad annum 22. Cyri. tertiam à Templo ex-
clitio, ad annum 2. Darij Hystraspis.

QVÆSTIO VI.

Vr̄bi ann. 70. à trāsmigratione Iechonie profluat.

A lechonie deportatione, aut à clade & morte Iosākim, quæ anno regni
eius vndecimo contigit, nonnulli hosce annos accessunt, vt Rab. Salo-
mon apud Lyranum 1. Esdr. 1. Caietanus 2. Paral. 36. Genebrard. in sua Chron.
Azor tom. 1. Moral. Inst. lib. 6. cap. 56. Cornelius Ierem. 29. v. 18. Probatur hæc
fotentia 1. Quia tunc fuit notabilis vastitas & communis captiuitas, ut palam
faciliter 4. Regum c. 24. ver. 12. Captiuitas enim quæ fuerat anno 4. Iosākim,
fuit Danielis, & paucorum aliorum, qui cum Iosākimo mox reducti viden-
tur. 2. Quia Ieremias cap. 29. vers. 10. post transmigrationem Iechonie ca-
mit: cum impletū fuerint in Babylone 70. anni &c. Ergo ab ea transmigratione in-
choantur. 3. Quia ab hac captiuitate tanquam epocha communi Ezechiel
et annos suarum prophetiarum deducit. 4. Sanctus Matthæus cap. 1.
vers. 11. hanc captiuitatem vocat transmigrationem Babylonis, quia scilicet
Iechonias non vi abductus est, sed vltro se dedidit, & Babylonem commi-
gravit. 5. Non propriè & directè imperio Babylonico, sed captiuitati iudai-
ca hi 70. anni constituti videntur, ex cap. 25. Ierem. vers. 8. & 16. cap. 29. vers. 10.

gg 2

Con-

Quidā af-
firmant.

Prob. 1.
2.
3.
4.

lippi

nologia
stamenti

IV

238

Confirmatur ex Danielis 9. ver. 2. vbi hi anni vocantur desolations de-
idque in pœnam peccatorum eius, quia neque ab ijs desistere, neque
prophetarum monita, præsertim Ieremias ab anno 13. Iosias data, adseri-
runt. Cornelius Nabuchodonosori vniuersè dat annos 44. quorum

hanc transmigrationem elapsi fuerant: Eulæuicodacho & Baltazar,
bus oꝝas 70. annorum consurgit.

Conclusio.
nigraissa.

2. Huic suppurationi quo minus subscribam obſlitus aucto-
 rum nuperim q. 2. laudatorum, nempe Clementis Alexand. Eu-
 gustini, S. Hietonymi, Theodoreti, Isidori, Bedæ, Iuliani, Nicopoli-
 Adonis, Chronicæ Alexand. Freculphi, Marian Scotti &c. qui cen-
 plum anno 2. Darij Hytaspis instauratum, annis 70. quam euerint.
 Nam, vt probatum est, Cyrus Iudeorum captiuitatem soluit anno
 sui Babylonici, quod gessit annos 9. aut septem, hos annos exceptis
 Cambylis & Magorum, tum annus primus Darij secutus est. Sic ab
 marchia Cyri, ad annum secundum Darij exclusum, interuenient
 aut 16. Ex hac autem opinione, à casu Templi ad annum secundum
 anni non plures 60. computandi essent, & ex consequente eorum
 Etiora sperneretur, qui cum Clemente Alexandrino & Eusebii
 Jerosolymitanum ad 47. Olympiadem referunt, quique annos 70. in
 tertio Iosias ad primum Olymp. ss. & qui à fine Sedeciae ad pri-
 thronismum 30. annos putant.

3. Neque ardua sunt, quæ obijciuntur. Primi enim ad seruitum
 geniarium inchoandam, sufficiebat quod Nabuchodonosor, in intro-
 ptuum habuerit Ioakimum, partem q. 2. a forum Domus Dei, que anno
 asportauerat, sibi vendicarit, nec regem in Iudea, nisi obsidibus Babyloni-
 tensis, esse permiseric. Deinde, si notabilis captiuitas, hisce 70. annis
 darer, à casu Sedeciae, potius quam transmigratione Iechonie omni-
 cundi vero argumenti sequelam, iure quis inficiabitur. Nam ijs. Nab.
 ad eos solos scribit, qui cum Iechonia solum coacti veterant, sed et
 los, qui cum Daniele sub initium regni Nabuchodonosoris Babyloni-
 ducti fuerant. Adhæc loquitur Propheta de ijsdem annis quatenus
 meminerat, & iam ante aliquot annos prænunciati erant, impetrare
 perij Babylonici eos desituros prænunciat Ieremias: de eorum pro-
 cert. Quid etiam ex 2. arguimento ad hanc item decidendam colligo
 video. Abductio Iechonie inter res magnas, raras, admittandas iure
 habet, & idonea fuit, vt inde Vates suorum oraculorum annos ac ser-
 ret, siue ea æra communis esset, siue non; cito aliunde 70. anni à legge
 Ctorum ducantur.

4. Ad quartum argumentum dico: aliud est transmigratio, aliud est horum amorum origo. Transmigratio dici potest, non ea solum, quæ fuit Iechoniam, sed etiam quæ fuit Sedeciae, immo & illa qua Daniel abducens est, & sic plures sunt transmigrations, non tamen plura vinis captiuitatis septuageniarum, qua de annis principia. Bene etiam monet Torniellus ad an. m. 3429. num. 12. Evangelistam, cum Christi genealogiam texere vellet, fecisse mentionem Iechoniam, opia per hunc, non autem per Sedeciam genus Salvatoris deducitur, nec villa protius est causa cur S. Matthæus ad istos 70. annos respexisse puretur.

5. Ad quintum respondeo: ista vaticinia non quidem in totam regni Babylonici durationem feruntur; æquæ tamen directè imperij Chaldaeorum finem, & terminum seruitutis, qua variae gentes Babylonij subiectiebantur, indicant. Nec refert, quid directè, quid indirectè tangatur, cum certum sit, in idem tempore incidere & regni Babylonis eversionem, aut si manus ad Cyrum Persam, translationem, & finem seruitutis, qua Nabuchodonosor & eius successores, cum aliis, tum maximè Iudeos optimebant. Non sunt adæquatè ijdem anni, delocationis terræ, & captiuitatis Babylonicae: sic enim à fine Sedeciae captiuitas ortum sumereret, quod hæc opinio non patitur. Sublato enim Sedecia, terra delata fuit, donec soluta captiuitate sub Cyro Iudei postliminio in terram suam veteresque coloni reuertentur, exactis septuaginta annis ex quo gentes Nabuchodonosoris iugum subire inceperant. Denique Iudei ab anno 13. Iohannes, que ad quartum Ioakimi, per annos 23. Prophetis recta monentibus non collaterant, ac proinde digni erant, ut post tot annos, mox retentis Babylonie, qui cum Daniele capti fuerant, regia stirpe oriundis, inciperent regi Babylonis letare septuaginta annorum seruitutem.

Q VÆSTI O VII.

Vtrum hi anni ab excidio Ierosolymitano inchoentur.

Torniellus ad an. m. 3447. num. 2. Luce, inquit, meridiana clarius est, 70. Babylonicae captiuitatis annos à Ieremias pronunciatos, sine dubio fluxisse à capitulo Sedeciae, que Ierosolymorum regione desolata. Quam sententiam latè propugnat Sambucus an. m. 3429. à num. 9. cum Neotericis non paucis, vt Pererio lib. 10. in Danielem, Villapando to. 3. p. 1. lib. 3. cap. 1. Serario 4. Reg. sub finem, Sigonio in Sulpitium, Tursellino in sua Chronologia. Huc etiam accersitur Verronius, Adriochomitus, Mercator, Funcius Phrygio, aliquæ se Etarij. Probandi auctores suam sententiam ex varijs Scripturæ locis 1. Ierem. c. 25. initio. Verbum, quod probamus, factum est ad Ieremias de omni populo Iuda. Vbi in rem suam duo animaduertenda monent. Alterum, hac prophetiæ denunciatam captiuitatem esse, de omni populo,

lippi

nologia
stamenti

IV